

مهدی غوربانپور
پژوهشگر مطالعات فرهنگی

مطالعه و بررسی تحولات و دگرگونی های اجتماعی یکی از نیازهای بنیادین در هر جامعه‌ای انگاشته می‌شود. گاه سرعت و شدت بروز تغییرات اجتماعی آن چنان زیاد است که به‌طور ملموس و آشکار برای همه مشاهده‌شدنی است؛ هرچند دلایل این تحول و دگرگونی نیازمند مطالعه و بررسی متخصصان فرهنگی خواهد بود.

رویدادهای چند هفته گذشته ایران توجه جدی به مطالعات فرهنگی و اجتماعی را پرزنک کرده و به دلیل ظهور گونه‌ای از تغییرات در واکنش نسلی خاص از جامعه، رسانه‌ها و تحلیلگران را به واکنش واداشته است.

به‌طورکلی اعتراض در هیچ جای دنیا مسئله‌ای نوپدید و عجیب برشمرده نمی‌شود. اعتراض معمولاً از سوی طبقه یا صنفی مشخص و باهدفی ویژه پیگیری می‌شود؛ هرچند گاهی از اعتراضات سوءاستفاده می‌شود و انگیزه‌های سیاسی و ضدملی پیدامی‌کند و باهدایت جریان‌های معاند زمینه‌ای برای آسیب‌رساندن به اصول و منافع ملی می‌شود؛ چنان‌که در اعتراضات اخیر پس از چند هفته، نقش آشکار بیگانگان و ترور رسانه‌ای و دولتی ایشان کاملاً به چشم می‌آید. ایران اسلامی تجربه چنین دشمنی‌هایی را به خوبی و راحتی پشت سر نهاده است، ولی درهرحال مطالعه و بررسی این رویدادها امری مهم واساسی است.

یکی از نکات محسوس در تجمعات خیابانی اخیر حضور نسلی موسوم به دهه‌هشتادی‌ها بود؛ نسلی که به‌طور طبیعی در آغاز فرایند تکامل، دانش‌اندوزی و شخصیت‌پذیری هستند. درصدد بسیار اندک دهه‌هشتادی‌های حاضر در تجمعات عددشایان توجهی نیست، ولی درباره همین درصد محدود باید مطالعه شود تا در صورت نیاز در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی‌های فرهنگی اصلاحات بایسته صورت پذیرد. بخشی از نسل دهه هشتادی‌ها که متعلق به طبقه متوسط روبه‌بالا هستند، نسلی است که به دلایل گوناگون از لحاظ تربیت دچار دگردیسی‌هایی شده است.

مسئله شغل و رفاه در آینده، نظام آموزش و پرورش در ایران را به سمت اهمیت‌یافتن ورود به دانشگاه و قبولی در کنکور سوق داد، به‌گونه‌ای که تمرکز به‌جای پرورش بر مسئله آموزش قرار گرفت.

از دیگر سو، مشغله‌های اقتصادی خانواده و ایجاد تغییراتی در نقش‌های درون خانواده، کوچک شدن خانواده‌ها، فاصله‌گرفتن ارتباطات میان خانوادگی و مسائلی ازاین دست موجب شد تا فرزندان نسل‌های معاصر دچار نوعی تنهایی شوند. چنین فرزندی‌ا از راهنمایی برخوردار نبوده‌اند و حتی به شکل نمادین ظرفیت تربیتی لازم را به دست نیاورده‌اند. تصور کنید نقش‌های پرچسته‌ای برچسبه‌ای پدر بزرگ و مادر بزرگ و نوع ارتباطات درون خانوادگی ایشان همواره در شیوه‌ای نمادین، ابزاری تربیتی به شمار می‌رفت که متأسفانه در زیست جدید حذف شده است.

گسترش فناوری و ابزارهای فناوریانه به دلیل جذابیت و ویژگی‌های اختصاصی خود، پیوندی جدی با این نسل برقرار کرد و به جزئی جدایی‌ناپذیر از زیست این نوجوانان بدل شد، به‌گونه‌ای که می‌توان مدعی شد این نسل دریافت‌های خویش از جهان پیرامونش را نه از منابع معرفت‌بخش، بلکه از ابزارهای فناوریانه وابسته به اینترنت دریافت می‌کند. حال آنکه بخش بزرگ فراورده‌های قابل نشر در بستر ابزارهای فناوریانه اینترنتی برآمده از فرهنگ و جهان بینی مادی و غربی بودند و نسبتی با هویت جامعه ما نداشتند.

قطع ارتباط انسانی و عاطفی به‌مرورزمان موجب ایجاد نوعی بی تفاوتی در این نسل شد و البته تنهایی را نیز در آن تقویت کرد. کتاب و کتابخوانی در این نسل بسیار ضعیف شد و جایش را به سینما و بازی‌های رایانه‌ای داد. مجموع این مسائل موجب شد تا این نسل به‌جای دریافت معرفت و آگاهی، فقط و به شکل هدایت‌شده از سوی اربابان ابزار، اطلاعات دریافت کند. این اطلاعات به‌مرورزمان موجب شد مفهومی مانند منفعت به معنای فردی آن و نه حتی منفعت جمعی در ذهن ایشان جایگزین شود.

قدرت تعقل و تحلیل به مدد اینترنت از ایشان گرفته شد و به‌مرور دچار تعارضات ارزشی شدند. آشکار است که چنین نسلی با انبوهی از ارزش‌های گوناگون روبه‌رو می‌شود، درحالی‌که در فضایی که زیسته مواردی مخالف این ارزش‌ها را درک کرده است. حال چگونه با این تعارض ارزشی کنار خواهد آمد؟

اگر ساده بگوییم، بخش از این نسل که بیشتر به طبقه متوسط رو به بالا تعلق دارد، برآمده و تربیت‌شده جهان مجازی است و از جهان بینی متفاوتی برخوردار است. سلطه جهانی در همه این سال‌ها کوشیده است که از نسل‌های جدید ایران، نسلی بی‌آرمان و بدون باور تربیت کند، هرچند که در این مسیر موفق نخواهد بود.

بازنگری در فرایند عمل نظام آموزش و پرورش، تقویت بنیاد خانواده بر اساس سیاست‌های ابلاغی رهبر معظم انقلاب، توجه به زیست فعال و فیزیکی نسل نوجوان، برنامه‌ریزی برای فضای مجازی و مواردی ازاین دست باید در اولویت سیاست‌گذاری‌های کارگزاران قرار گیرند تا شاهد سرمایه اجتماعی قدرتمند برای مقابله با مشکلات باشیم.

زین قیدار

علیرضا حیدری |مدرس ویراستاری

● زمانی که «او» تا «بین دورقم و عدد دیباید، باید جدا نوشته شود:

ص.۴۵۶و ۴۵۹

از ص.۲۳ تا ۲۵

● اگر عدد را به صورت حروفی هم بنویسیم، همین حالت است و باید جدا نوشته شود:

هفت تاهشت نفر
سه و چهار جلسه

#زین-قندپارسی

بررسی وضعیت و کارکرد جلسات داستان نویسی مشهد در گفت وگو با دو مدرس داستان نویسی

جلسات داستانی مشهد رو به احتضار است

نیست که به کارآموز خودش آسیب‌زنند، یعنی همه‌استادان این دو جنبه را دارند که از طرفی مزایایی دارند و از طرفی آسیب می‌زنند و این استثنا ندارد و خود من هم که الان تدریس می‌کنم این طور است که به دلیل نوع سلیقه و چیزهایی که می‌دانم حتماً آسیبی به کارآموزهای‌زم‌آ طرفی مزایایی هم دارد که به‌فراخور هر آدم متفاوت است.

● کارکرد جلسات آن است موسی‌زاده تأکید می‌کند که محفل یا کلاس به‌تنهایی نمی‌تواند پیسندتمولیو تربیت‌کند و همت کارآموز مهم‌ترین قسمت ماجراست. اوداستان نویسی را به‌پرورش کاکتوس تشبیه می‌کند و می‌گوید: داستان نویسی‌کاری فرسایشی است. زمان و صبوری و انرژی زیادی می‌خواهد، مثل پرورش کاکتوس. در این کلاس‌ها همیشه کسانی هستند که می‌آیند بخت آزمایی می‌کنند و بعد از مدتی که می‌بینند نمی‌توانند سخت است می‌روند. برای همین چه‌در جلسات و محافل و چه‌در کلاس‌ها، می‌آیند، موقتی می‌مانند و بعد می‌دیدند که تصوراتی که از این قضیه داشتند درست نبوده است و می‌فقتند این کلاس‌هاودورهمی‌ها از گذشته تا حالا فقط برای کسانی جواب می‌دهد که خودشان این قدر علاقه دارند که بتوانند این راه را طی کنند وگرنه برای بیشتر افراد دافعه دارد.

برای نمونه کلاس‌خودم که سخت‌گیری درآن هست، بیشتر جنبه‌فیلتربنگ دارد و کسانی که می‌آیند می‌فهمند داستان نویسی چه‌کار سختی است و چقدر تلاش می‌خواهد و بیشتر دفع می‌شوند و صحنه را ترک می‌کنند.

رضاشاه دست گرفته بودند. یک روز مانده به پایان کار مجلس هفتم و درنتیجه پایان مصونیت سیاسی او، به شوری گریخت. آنجادیکتاتوری بزرگ‌تر دید و به برلین رفت. آنجا در مجله پیکار علیه استبداد می‌نوشت، با پدرمیانی و تأمیینی که تیمورتاش، وزیر دربار، به او داد، به ایران بازگشت. زمانه بر سر جنگ بود. تیمورتاش به قتل رسید. او در مشقت و تنگ دستی به قرض کردن از دوستان مجبور شد و حکومت که نمی‌خواست به از او زندانی سیاسی بسازد، به جرم بدهی کاغذ به زندانش انداخت. یک روز به زندانبانش گفت: «من در فروردین ۱۳۱۶ خواه‌م رفت، شب ۱۴ فروردین ۱۳۱۶ به قصد انتحار چند حب تریاک بلعید و به خط خود بر دیوار سلولش نوشت:

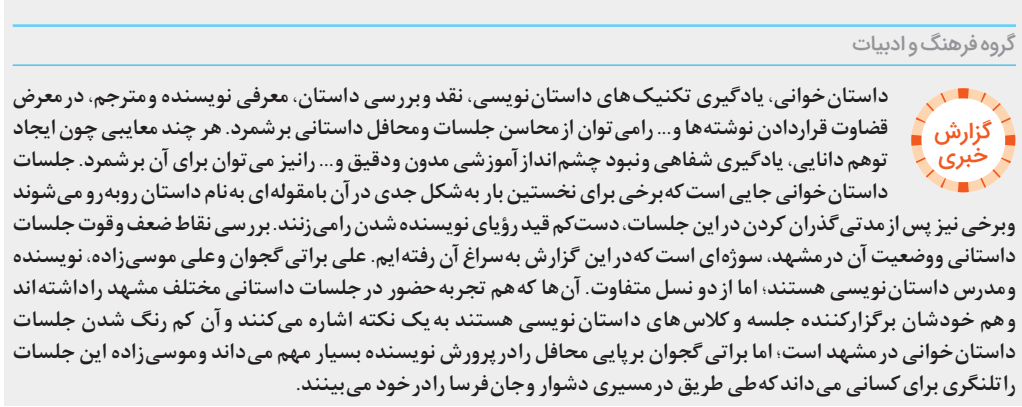
هیچ دانی از چه خود را خوب تزئین می‌کنم/بهر میدان قیامت، رخسار زین می‌کنم/می‌روم آشتب به استقبال مرگ و مردوار/ تا سحر با زندگانی مرگ خونین می‌کنم در این زمان پنجاه سال تمام داشت. خودکشی بی‌اثر ماند، شعرهای اعتراضی و شکوه‌هایش اما نه. دو سال بعد، گزارش مرگش را چنین تنظیم ثبت کردند: «محمد فرخ، فرزند ابراهیم، در تاریخ ۲۵/۷/۱۸ به‌مرض ملالیا

و نفرت فوت کرده‌است. شماره زندانی فرخی ۲۸۷ بوده است، «اما واقعیت این است که پزشک احمدی آخرین صله را در سلولی تاریک و نمور در قصر به او داد، آمپول هوا در رگ.

پی نوشت: برای نوشتن این مطلب از مقاله «رویکرد اعتراضی سیاسی فرخی‌زیدی و تفکرات انتقادی استبدادستیزانه او در عصر مشروطه»، نوشته آسیه ذبیح‌نیا،عمران استفاده شده است.

کار انجام شده، ولی هنوز به چاپ نرسیده است. کتاب دیگری که پس از «غلط نویسیم» منتشر شد، «فرهنگ درست‌نویسی سخن» است. کتاب کمابیش در همان حجم اثر فاخر نجفی یعنی نزدیک به پانصد صفحه به چاپ رسیده است، اما توضیحاتی که برای هر مدخل داده شده، کوتاه‌تر از توضیحات نجفی است. مؤلف، دکتر یوسف عالی عباس‌آباد، در بسیاری از موارد با نجفی هم‌سوست، اما گاهی اختلاف‌نظرهایی با او دارد. همچنین در این کتاب مدخل‌های بیشتری آورده شده است که از این نظر بر کتاب قبلی برتری دارد. سومین اثر، «دست‌نامه ویرایش» تألیف بهروز صف‌زاده است که کمتر از دو‌یست صفحه حجم دارد. مؤلف برای هر مدخل به توضیحاتی کوتاه بسنده کرده و به‌جای شرح و بسط و دفاع از دیدگاه‌هایش درباره صورت درست یک واژه یا عبارت، ترجیح داده است فعلاً با تجویز، کار نویسندگان و ویراستارانی را که به کتابش رجوع می‌کنند، راه‌پن‌دازد. برای نمونه، مقابل مدخل «عزابه» می‌نویسد: «امالی نادرس‌ت ازابله.

*نوشتن: این مطلب از مقدمه کتاب‌های نام‌برده استفاده شده است.

● آدم‌های مطرحی از جلسات مشهد بیرون رفتند علی براتی گجوان که رفتن به جلسات داستانی را از اوایل دهه هفتاد شروع کرد در باره تجربه حضورش در این جلسات می‌گوید: اولین باری که به جلسه داستان رفتم، اوایل دهه هفتاد و جلسه داستانی بود که در حوزه هنری برگزار می‌شد و مسئول آن آقای سعید سهیلی بود. این تنها جلسه رسمی داستان مشهد در آن زمان بود. آنجا کسانی مانند محمدریاحی، محمد خسروی‌راد، فرهاد جعفری، حسن شهسورای، پیام یزدانجو و تعدادی از افرادی که الان در کشور مطرح هستند حضور داشتند. این نویسنده ادامه می‌دهد: از سال ۷۴ یا ۷۵ به بعد نگاه‌ها در حوزه داستان، اصطکاک پیدا کرد و جلسات تکثیر شد. به‌مرور جلسات فرهنگ‌سراها که تازه افتتاح شده بود برگزار می‌شد و جلسات حوزه هنری هم به‌وجودتغییر مدیران همچنان پا برجا بود. من اولین جلسه خودم را در فرهنگ سرای بهشت در بولوار شهیدرستمی برگزار کردم و سالیان سال این جلسات ادامه داشت. اونقش مدیران را بسیار مهم ارزیابی می‌کندم و می‌فازید: اگر مدیری کتاب‌خوان یا بابا از حوزه‌اش نباشد و اهمیت این موضوع را بداند نمی‌تواند با حمایت، باعث برپایی جلسات و مداومت آن شود.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● ناآشنایی با افکار مختلف در صورت کاهش جلسات او کاهش جلسات با کیفیت را دلیلی بر افت داستان نویسی شهر می‌داند و می‌گوید: پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● ناآشنایی با افکار مختلف در صورت کاهش جلسات او کاهش جلسات با کیفیت را دلیلی بر افت داستان نویسی شهر می‌داند و می‌گوید:

مروری کوتاه بر زندگی محمد فرخی یزیدی

صله‌ای برای شاعر آزادی‌خواه

وروزنامه‌ها در آن آزادی لرزان و نیم‌بند چاپ می‌کردند. در دوران نخست‌وزیری وثوق الدوله به دلیل مخالفت با قرارداد ۱۹۱۹ مدت‌ها در زندان شهرانی محبوس شد. با وقوع کودتای سوم اسفند، همراه با بقیه آزادی‌خواهان باز هم مدتی حبس شد، این بار در باغ سردار اعتماد. در دوم شهریور سال ۱۳۰۰ نخستین شماره روزنامه انتقادی «طوفان» منتشر شد که فرخی یزیدی برای همراهی با جنبش آزادی‌خواهی تأسیس کرده بود. این روزنامه در طول هشت سال مدت انتشارش پانزده بار توقیف شد.

توقیف چیزی نبود که شاعر آزادی‌خواه را زمین گیر کند. او با داشتن مجوز و امتیاز دیگر روزنامه‌ها مانند پیکار، قیام، طلّیعه آیینیه افکار و ستاره شرق مقالات و اشعارش را منتشر می‌کرد.

● انتخاب مردم‌پزد ۹ سال پس از آنکه از یزد گریخته و به تهران رفته بود، یعنی در سال ۱۳۰۷، مردم‌پزد برای هفتمین دوره مجلس شورای ملی او را نماینده شهرشان کردند و این قدردانی مردم‌بود از آزادی‌خواهی مشقت کشیده، و البته انتخاب کردی می‌دانستند می‌تواند از مصونیت سیاسی‌اش استفاده کند و از درد و رنج و خواسته‌های مردم بگوید.

● آمپول هوا؛ آخرین صله برای شاعر در مجلس هم در اقلیت بود. او و محمد رضا طلوع، نماینده رشت، تنها مردان آن مجلس بودند که غلم مخالفت با

از غلط غافل نشویم

معرفی سه کتاب سودمند برای آن‌ها که به درست‌نویسی اهمیت می‌دهند

که این‌صورت جدید بر زبان چیره‌شده و صورت اصلی فراموش شده است، باید املا و تلفظ پیشین را کنار گذاشت و غلط تلقی کرد. پس بر خلاف پندار زبان‌شناسان و حتی با توجه به ماهیت پویای زبان که ایشان به آن استناد می‌کنند، در زبان «غلط» داریم. توجه به درست‌نویسی مانع از هر چه مرج‌زبانی می‌شود و می‌تواند به پاسداری از زبان فارسی به‌عنوان ابزار ارتباطی همه اقوام ایرانی و در نتیجه به هویت ملی ما باری برساند. تاکنون استادان و پژوهشگران دوستدار زبان و ادب فارسی کتاب‌ها و مقاله‌های گوناگونی در این زمینه نوشته‌اند و من در این یادداشت، سه عنوان آن را که در دهه‌های اخیر به چاپ رسیده است، معرفی می‌کنم. احتمالاً معروف‌ترین کتاب در حوزه درست‌نویسی فارسی همان «غلط‌نویسیم» ابوالحسن نجفی است. به‌نظر نگارنده، استاد اگر چه هم ادیب است و هم زبان‌شناس،

داستان زبان و ادب فارسی

علی براتی گجوان: بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● ناآشنایی با افکار مختلف در صورت کاهش جلسات او کاهش جلسات با کیفیت را دلیلی بر افت داستان نویسی شهر می‌داند و می‌گوید:

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰ یا ۱۰۰ هزار تومان به‌مدرس بدهد. کدام داستان نویس واقعی می‌آید با این مبلغ نشست برگزار کند که پول کرایه رفت و آمدش هم نمی‌شود. بعد آدمی که سطحش پایین است چه چیزی می‌خواهد تحویل بدهد. زمان پر می‌شود، اما بازدهی ندارد. سعید تشکری نشست‌های خوبی برگزار می‌کرد و شاگردان خوبی پرورش داد که هر کدام یکی دو کتاب دارند یا کتاب‌خوان‌های خوبی شدند. وقتی شمع وجود سعید تشکری خاموش شد این نشست‌ها هم تمام شد. الان من جلسه خوب در مشهد سراغ ندارم. بسیاری از سازمان‌ها از مای می‌خواهند که برنامه‌دهیم، برنامه می‌دهیم، اما اجرایی نمی‌شود چون می‌خواهند هزینه کمی داشته باشد و فقط رزومه پر کنند.

● کمیّت جلسات بالا رفته؛ اما کیفیت آن‌ها پایین‌ترفته است این مدرس داستان نویسی یادآور می‌شود: الان در همه فرهنگ‌سراهای مشهد جلسات داستان برگزار می‌شود، ولی سطح این نشست‌ها چقدر است؟ کسانی که تدریس می‌کنند در چه سطحی از حوزه داستان هستند؟ مدیر فرهنگ سرا می‌خواهد هر طور شده یک نشست برگزار کند و برای هر جلسه ۵۰